

Algú vol aixecar les lletres d'“independència”?

Crònica



TONI VALL
BARCELONA

“**N**ecessitem voluntaris entre els assistents que vulguin aixecar les lletres d'“independència”, diu un dels organitzadors per megafonia. No se m'acudeix requeriment amb més poder metafòric que aquest. Esclar que encara podria haver sigut més clar i contundent i haver demanat: “¿A qui li queden forces per continuar aguantant les lletres d'“independència?” O per què no: “A veure qui és el maco que encara s'ho creu, tot això”. A la plaça de la catedral l'ANC ha organitzat una nova concentració per reclamar entesa entre JxSí i la CUP quan les hores que queden per aconseguir-ho són cada cop més exigües. “Hi ha desànim. Qui no vulgui

admetre-ho menteix”, sento dir a una veu rellevant dins l'Assemblea que amb cara de circumstàncies es disposa a escoltar el manifest escrit altre cop amb grans dosis de moral.

El manifest és concís i directe, sense preàmbuls, perífrasis, circumloquis ni actuacions musicals. I les consignes sonen altes i enfadades, abruptes fins i tot: “Volem acord!” i “Volem Govern!” La cantarella d'independència pocs cops s'ha elevat més irada. Un voluntari de l'ANC parla amb dues turistes i els intenta explicar l'entrellat de la qüestió: “Fa molts anys que estem intentant que hi hagi una democràcia real a Espanya. Però no ens n'hem sortit. Governen els mateixos que van fer el 23-F”. Vaja, aquest deu ser un dels mestres del Gabriel Rufián. Parar l'orella és escoltar empenyament: “L'odi entre CDC i la CUP no porta enlloc”, “Mas havia de fer un pas enrere però el que vol és quedar com un Cèsar”, “A mi que no em posin cap càmera al davant que amb el cabreig que porto diria alguna barbaritat”.



Un grup de manifestants en la concentració d'ahir al vespre a la plaça de la Catedral. CRISTINA CALDERER

D'entre totes les anàlisis que sento, una em crida l'atenció. Un senyor sosté que ara la CUP quedarà dividida en dos: independentistes i no independentistes. “¿Però que no ho són tots?”, li pregunten. “No! La meitat ho són, l'altra meitat només són revolucionaris”. El fort vent fa la murga als que sostenen les pancartes, que, per cert, són les mateixes que a la manifestació del 22 de novembre a la Ciutadella. Aquella que va ser apòcrifament rebatejada com “la mani anti-CUP”. De fet, com són les coses, arran del recent i sorollós desencontre entre forces sobiranistes, aquests últims dies l'ANC en general, i el seu president, Jordi Sánchez, en particular, han hagut de sentir crítiques que els recreen haver demanat el vot tant per JxSí com per la CUP. Falten dos mesos per al 6 de març i mentre dura la concentració s'estan officiant les últimes cabrioles circenses per arribar a un acord. Qui té moral per aguantar les lletres d'“independència”? —